

Τῆ Κυριακῇ Γ' τῶν Νηστειῶν ἐσπέρας.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ εὐθύς, ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ Κύριε, ἐκέκραξα· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου... φάλλονται τὰ τέσσαρα κατασκευαστικὰ τοῦ ἤχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, τὰ δύο τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-θ

K^{Δι} υ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα ακουσον μου
 ει σα κου στον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς
 σε ει σα ακουσον μου προσχεστη φω νη της δε η η σε ως
 μου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου στον μου
 Κυ ρι ι ε ε

K^{Δι} α τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως θυ μι
 α μα ε νω ω πι ον σου ε παρ σις τω ων χει ρων μου θυ
 σι α ε σπε ρι νη ει σα κου στον μου Κυ ρι ι ε ε

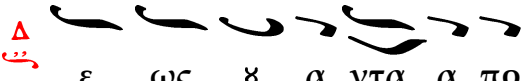
(Τέσσαρα κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου)

Ἦχος Δι-θ

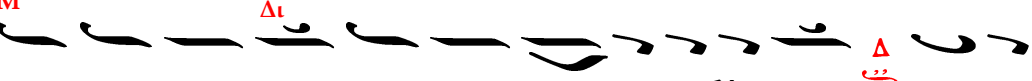
Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου
 του ε ξο μο

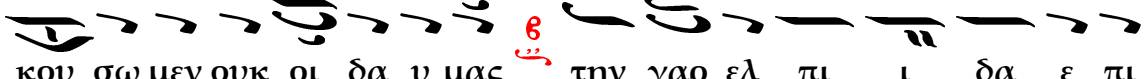
λο γη σασθαι τω ο νο ο μα τι σθ

M^{Δι} ε τα νοι αν ου κεκτημαι αλλ ου δε πα λιν δα
 κρου α δι α του ου ου το ι κε τευ ω σε Σω τηρ
 προ τε λους ε πι στρε ε ψαι και δου ναι μοι κα τα νυ
 ξιν ο πως ρυ σθη σωμαι της κο λα σε ε ως

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
εὖ ὡς ὄντα ἀπο

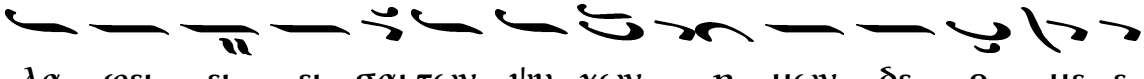

δωσμοί

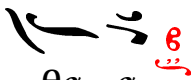
Ε^Μ
ν τῆ φρικτῆ παροῦσι ἀσχερίσθη μῆ α

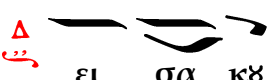

κούσωμέν οὐκ οὐδ' αὐτῶν τὴν γὰρ ἐπιείδῃ

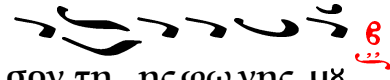

σοὶ τῶ σωτηριεθεμεθῆ εἰ καὶ τὰ σπύρα

γμάτων οὐ πρᾶττομέν διὰ τὴν ἀμελείαν ἡμῶν ἀλ

λαφείῃ ἐπισιτῶν ψυχῶν ἡμῶν δεόμε

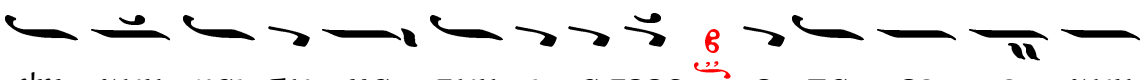

θα ἀ

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
εἰσακού

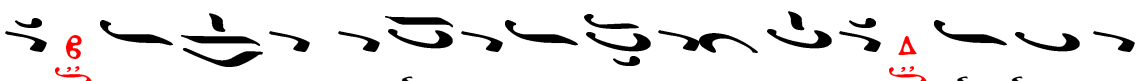

σον τῆ ἠσφωνῆς μῆ

Τ^{Δι}
ατῆς καρδιᾶς μου τράματα ἐκ πολλῶν ἁμαρ

τημάτων φωνημάτων ἰατρῶν σου σωτηριῶν

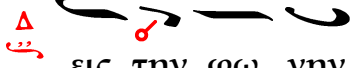

ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρῶν οὐκ ἐχθρῶν

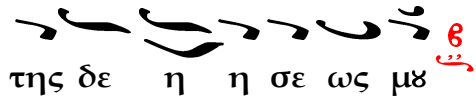

τοῖς αἰτοῦσίν σου σπύρα τῶν τῆς συγχωρησῆ

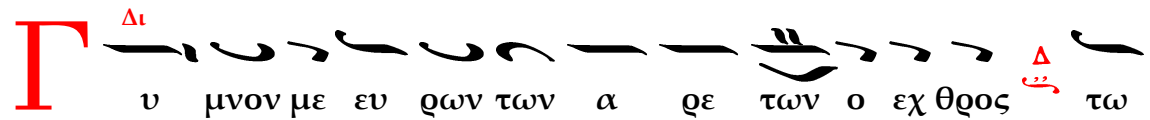

εἰπάρασχού μοι δακρυάματα νοῦς διδούς μοι

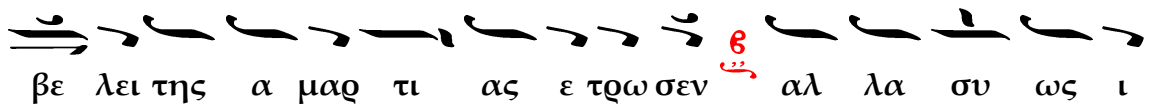

τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων Κυριε καὶ ἐλε

σον με

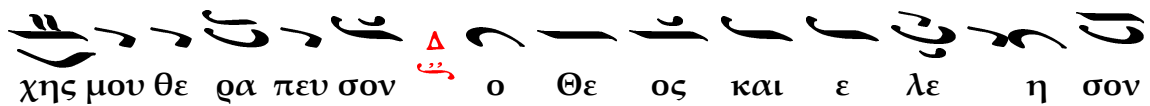
Στίχ. δ'. Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνήν

της δε η η σε ως με

Γυ μνον με ευ ρων των α ρε των ο εχ θρος τω

βε λει της α μαρ τι ας ε τρω σεν αλ λα συ ως ι

α τρος ψυ χων τε και σω μα των τα τραυμα τα της ψυ

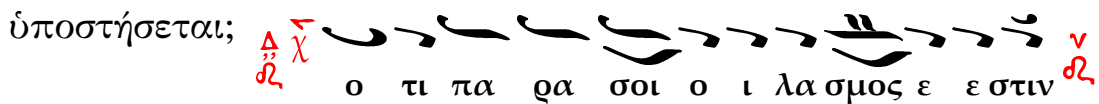

χης μου θε ρα πευ σον ο Θε ος και ε λε η σον

με

Στιχηρά Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

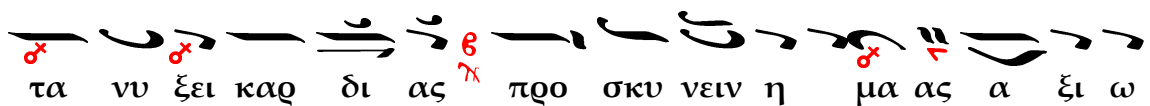
Κύριε εἰ καὶ κριτηρίω. Ἦχος Νη ρ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται;
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν

Κυ υ ρι ε ο ε πι Σταυ ρ ο ε κ ο

σι ι ως υ φα πλω σας τας πα λα μας ο σ τ ο τον κα

τα νυ ξει καρ δι ας προ σκυ νειν η μα ας α ξι ω

σον λε λαμ πρου σμε ε νος κα λως νη στει αις και δε

η σε σι και εγ κρα τει α και ευ ποι ῖ α ως α
γα θε ος και φι λα ανθρωω πως

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,
ηλ πι σεν η ψυ

χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

Kυ υ ρι ε των α μαρ τι ω ων μθ τα

πλη η θη κα τα το πλη η θε ος ε ξα λει ψον των σων

οι κτιρ μων πα νοι κτι ι ιο μον και τον Σταυ ρο

ον σθ ς α ξι ω σον εν κα θα ρα α τη ψυ χη

και βλε πειν και προσ πτυσ σεσ θαι εν τη πα ρθ ς ση της

εγ κρα τει ας ε βδο μα δι ως Φι λα ανθρωω πως

Ἄλλο ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος Γα ρ

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ι ον

Mε γι στον θαυ μα το Ευ υ λον ο ρα ται εν

ω Χρι στος σαρ κι ε σταυ ρω ω θη προ σκυ

νει ο κο ο ο σ μ ο ς και φω τι ζο με ν ο ς α να
 κ ρ α α ζ ει ω τ ε Σ τ α υ ρ ε ς τ η δυ να μ ει και θε
 ω ρ ε με ν ο ς δ αι μ ο ν α ς και αι αι ει και εκ
 τυ π ε με ν ο ς τ ε τ ε ς φ λ ε γ ω ν δ ει κ ν υ υ τ αι μα κα ρ ι ζ ω
 σε το α α χ ρ α ν τ ο ν Ξ υ λ ο ν τι μ ω και π ρ ο σ κ υ ν ω εν
 φ ο β ω και θε ο ν δ ο ξ α ζ ω τ ο ν δι α σ μ ο ι χ α ρ ι ζ ο
 με ν ο ν ζ ω η ν τ η ν α τε λε ευ τ η η τ ο ν

(τρία προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου)

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

τον Ισ ρ α η λ εκ
 πα σω ω ν τ ω ν α νο μι ω ν αυ τ ε

Κ ε κ ρ υ μ με ν ο ν μ υ σ τ η ρ ι ο ο ν και Α γ γε
 λ ο ι ς α γ ν ω ρ ι σ τ ο ν Γ α β ρ ι η λ πι σ τε ευ ε τ αι ο ο Α θ
 χ α γ γε λ ο ς και ε πι σε ν υ ν ε λε υ σε τ αι τ η ν
 μ ο ο ν η ν α κ η ρ α τ ο ν και κα λ η ν πε ρ ι σ τε ρ α ν
 και τ ε γ ε ν ε ς α να κ λ η σ ι ν και βο η σει σοι Πα να

γι ι α το χαι ρε ε τοι μα ζε δι α λο

γε Θε ον Λο ο γον σε ταις λα γο ο σινεισ δε ξασθαι

Στίχ. θ'. Αινείτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον παν τες οι λα οι

Φ ω το φο ρον Πα λα τι ο ον η τοι μα

σθησοι Δεσ πο τα η νη δυς η α αφθορος τη ης Θε

ο παιδος δευ ρο προς τσ το κα τα βη θι οι κτει ει

ρας το πλα σμα σφθο νε ρως πο λε μη θεν και δε

λει ακρα τσ μενον τσ α λα στο ρος και το κα αλ

λος το πρω ην α πο λε σαν και την σην σω τη ρι

ω ω δη προ σα να με ε νωνκα τα βασιν

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

Γ α βρι ηλ ο Αρ χα γγε λο ος ε πι σε

Πα να μω μη τε εμ φα νως ε λε ευ σε ται και αι βο

η σεισοι Χαι ρε κα τα ρας λυ τη ρι ον πε σο ο

ντων α νορ θω σις ^Δ και ρε μο νη ε κλε κτη ^Δ τω Θε
 ω χρημα τι σα σα ^β και ρε Εμ ψυ χε ^γ τσ Η λι ι
 ς νε φε λη υ πο δε χσ ^δ τον α σω μα τον εν
 μη η τρα ^Δ τη ση οι κη η σαιθε λη σαντα ^β

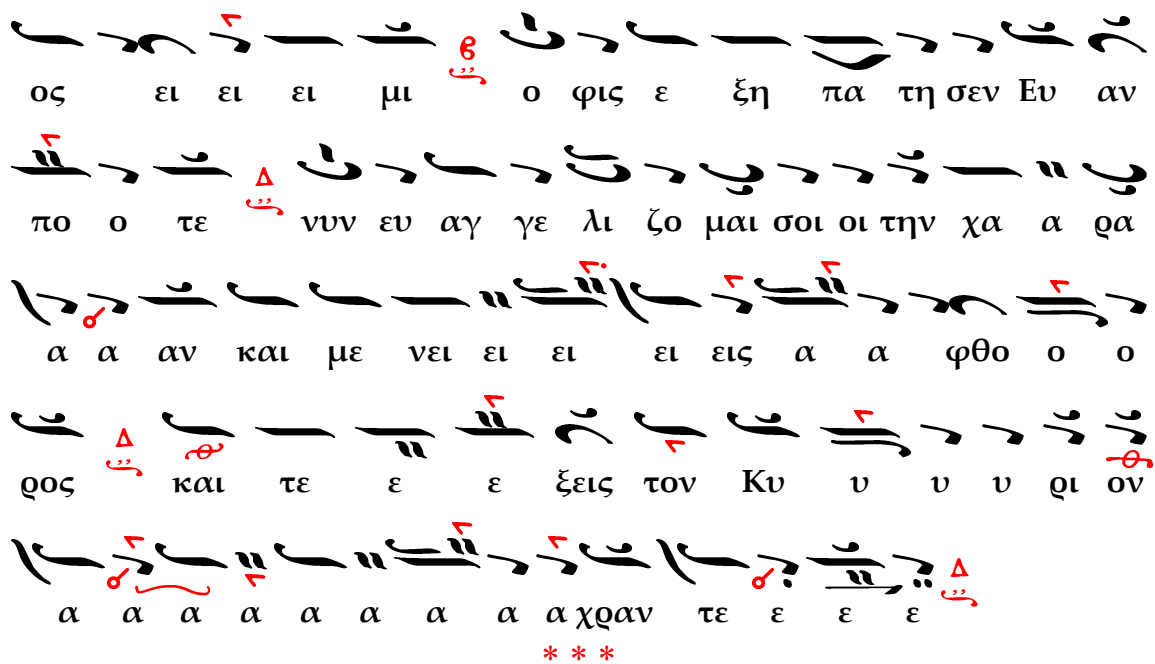
Δόξα. Καὶ νῦν. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἦχος ^Δ Δι-θ

^Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^Δ

^Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω ω νων α α μην ^Δ

^Ε υ αγ γε λι ζε ται ο Γα βρι ηλ ^Δ τη Κε χα
 ρι τω με ε νη ση η η η η με ε ε ε ρον ^Δ
 και ρε α νυμ φευ τε Κο ρη και αι αι αι α πει ρο ο
 γα α α α με ^β μη κα τα πλα γης τη ξε νη η μσ
 μο ορ φη ^Δ μη δε δει λι α σης Αρ χα γ γε ε λο

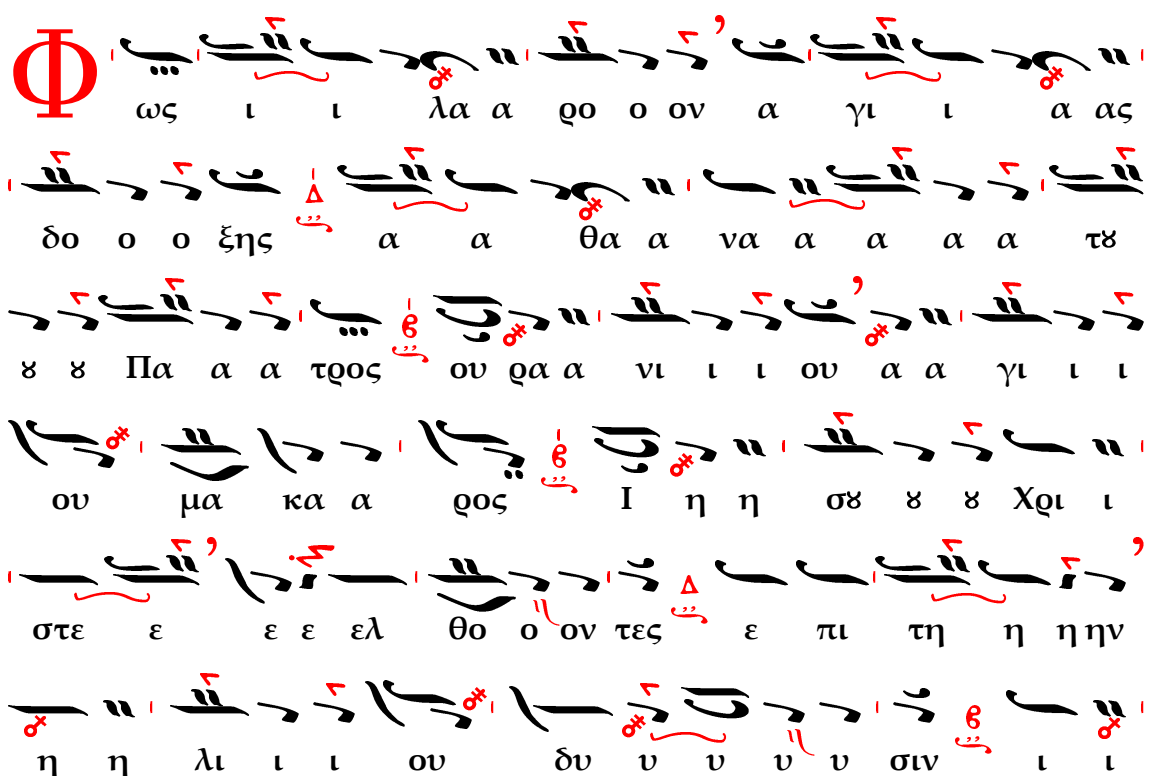

 ος ει ει ει μι ο φισ ε ξη πα τη σεν Ευ αν
 πο ο τε νυν ευ αγ γε λι ζο μαι σοι οι την χα α ρα
 α α αν και με νει ει ει ει εις α α φθο ο ο
 ρος και τε ε ε ξεις τον Κυ υ υ υ ρι ον
 α α α α α α α α χραν τε ε ε ε
 * * *

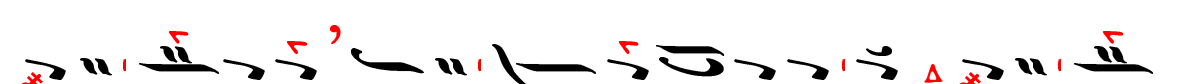

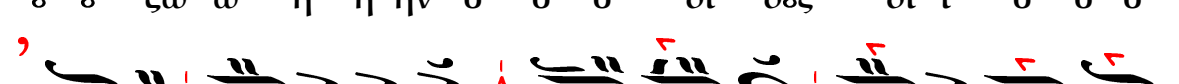
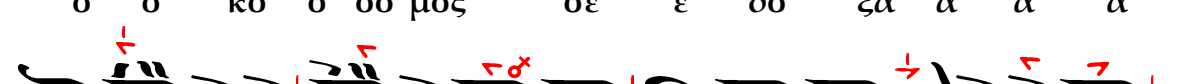
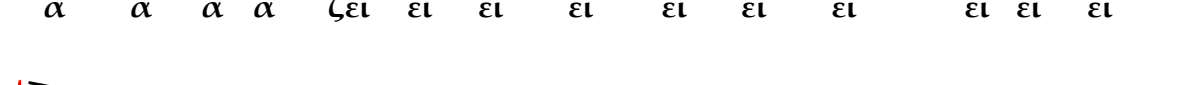
Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

 Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϑ
 ϑ ϑ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϑ ϑ ϑ Χρι ι
 στε ε ε ελ θε ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

 υ υ μνϝ ϝ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο

 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

 και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϝ

 ϝ ϝ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α

 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-θ

Φως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α

 θα να α τϝ Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι

 ου μα καρος Ι η σϝ ϝ Χρι ι ι στε ελ

 θο ο ον τες ε πι ι την η λι ϝ δυ υ υ

σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνη μεν
 Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ
 μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
 και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι
 ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
 δε δε δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
 ξα α α ζει

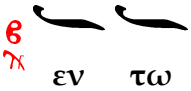
ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

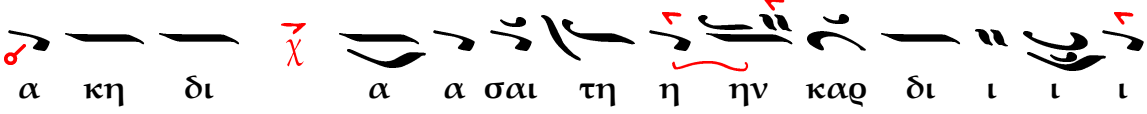
Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

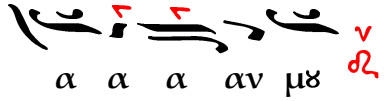
Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολουθῶς:

Ἦχος πλ' α' Νη ς

Ε ε ε ε ε δω ω ω ε ε δω ω κας
 κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι
 ι α α α αν τοι οις φο ο ο ο βε ε ε τοις
 φο βε με ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι
 οις το Ο ο νο μα α σα Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ε

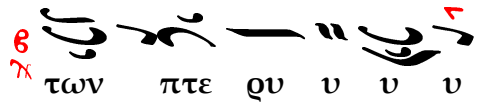
Στίχ. α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα εν τω

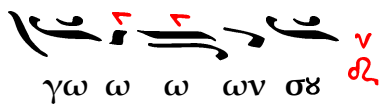
 α κη δι α α σαι τη η ην καρ δι ι ι ι

 α α α αν μσ

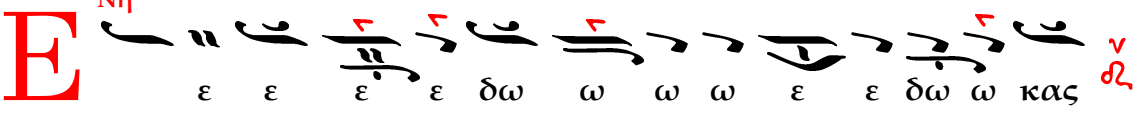
τὸ αὐτό.

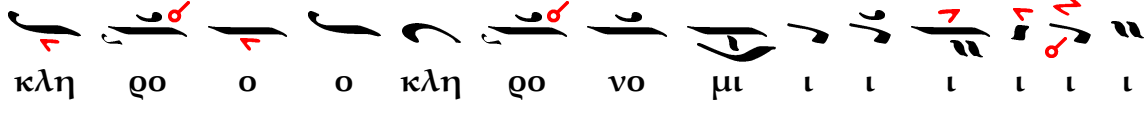
Ἔδωκας κληρονομίαν...

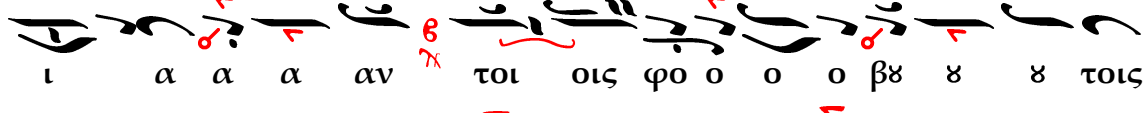
Στίχ. β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ των πτε ρυ υ υ υ

 γω ω ω ων σσ

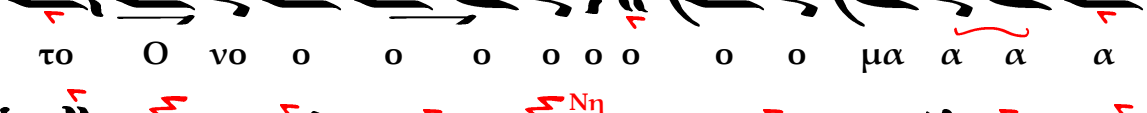
τὸ τρίτον

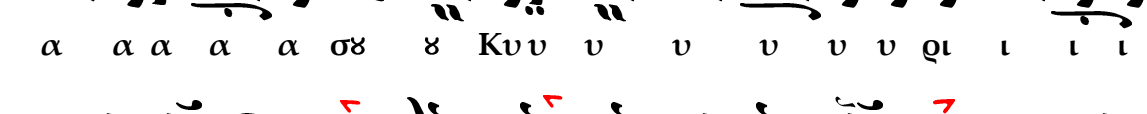
Ε^{Νη} ε ε ε ε δω ω ω ε ε δω κας

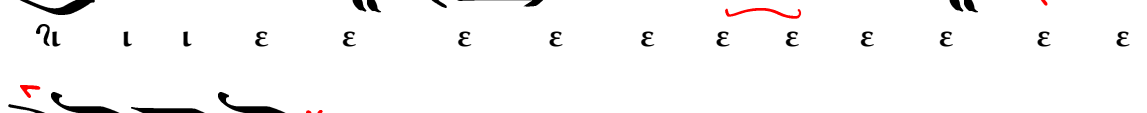
 κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι ι

 ι α α α αν τοι οισ φο ο ο ο βσ σ σ τοις

 φο βσ με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι οισ

Πα το Ο νο ο ο ο ο ο ο ο ο μα α α α

Νη α α α α α σσ σ Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

 η ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε

***

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς

ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερέυς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσασμεν ἐπὶ

σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης

α α ἰα α α λα α α ας ε γω ^M εκ
 των πο νη ρω ω ω ω ω ἰω ωων μ^{Nη} πρα α
 α ξε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ων α αλ λω ω
 ως ο ο ο ο ο ο τε ε ε λω ω ω ω
 ω ω ω ω ἰω ω ω ω νης στε ε να α α α
 α α α α α ξα ας κρα αυ γα α α α α α
 α α α α α α α α α ζω ω κραυ γα α ζω
 σοι οι οι οι οι οι οι ο θε ος ι λα α α α
 α α σθη η τι ι ι ι ι ι ἰι ι ι μοι τω ω
 ω ω ω ω α α α α μα α α α αρ τω ω
 ω ω ω ω ω ἰω ω α α μα α αρ τω ω ω ω
 ω ω λω και φα ρι ισ σα ἰ ἰ κης υ πο κρι ι
 ι ι σε ε ω ως ρυ υ υ υ υ υ υ σαι αι
 αι αι αι ρυ υ σαι αι αι με ε ως μονος ε ε
 ε ευ σπλα α αγ χνος

Προς σε η ρα τες ο φθαλ μς μ τον κα τοι κεν
 τα εν τω ς ρα νω I δα ως ο φθαλ μοι δα
 λων εις χει ρα των κυ ρι ων αυ των ως ο φθαλ μοι
 παι δι σκης εις χει ρα της κυ ρι ας αυ της ου τως
 οι ο φθαλ μοι η μων προς Κυ ρι ον τον Θε ον η
 μων ε ως ς ς οι οι κτει ρη η η η σαι
 αι η η η μας

Τὸ αὐτό. Ἐκ τοῦ Δοξασταρίου τοῦ Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος Νη ς

Α τε νι σαι το ο Ο ο ομ μα εις ς ρα α
 νον ς το ολ μω ο τα α α α λα α ας ε ε γω
 εκ των πο νη ρω ω ων μ πρα α α α ξε ε ε ε
 ων αλλ ως ο Τε λω ω νης στε ε να α ξας
 κραν γα α α α ζω ω ω σοι ο Θε ος ι
 λα α α α σθη η τι ι ι μοι οι τω ω α μα
 αρ τω ω ω λω και φα ρι σα α ι ι κης

υ πο κρι ι σε ω ως ου υ υ σαι αι αι αι με ως
 μο ο ο νος ε ε ε ευ σπλα α αγχνος

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν. ᾠχος ὁ αὐτός.

Χ Ε λε η σον η μας Κυ ρι ε Ε λε η σον η
 μας ο τι ε πι πο λυ ε πλη σθη μεν ε ξ
 δε νω σε ως ε πι πλει ον ε πλη σθη η ψυ χη
 η μων το ο νει δος τοις ευ θυ νσι και η ε
 ξ δε νω σις τοις υ πε ρη φα νοις

Μ αρ τυ ρες Κυ ρι ου παν τα το πον α γι α ζε τε και
 πα α σαν νο σον θε ε ρα πευ ε τε και νυν πρε σβευ σα
 τε ρυ σθη η ναι των πα γι δων του ε χθρου τας ψυ
 χας η μων δε ο ο με ε θα

Δόξα. Καὶ νῦν.

ᾠχος Πα φ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι

K^{B8} αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τς ς ς
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α
 μην
Γ^{B8} λωσαν ην ς ςκ ε ε γνω η κς ς ς σε εν
 η θε ε ο ο ο το ο ο ο κος ε λα λει γαρ
 προς αυ την ο αρ χα γγε ε λος τς Ευ α γγε λι σμς
 τα α ρη η μα α α τα ο θεν πι στως δε ξα
 με νη τοον α σπα α σμον συν ε λα α βε ε σε τον
 προ ο αι ω ω νι ο ον θε ε ε ον δι ο
 και η μεις α γαλ λο ο με ε νοι οι βο ω ω ω
 με ε ε εν σοι ο εξ αυ της σαρκω θεις α
 τρε ε πτως θε ε ος ει ρη νην τω κο σμω ω ω
 δω ρη ησαι και ταις ψυ χαις η μω ων το με γα α
 ε λε ε ο ο ο ο ος

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν

καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

**Καὶ ψάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων
ποιοῦμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλὴν τοῦ τελευταίου.**

Ἦχος π̄ ᾱ **Κε ϕ**

Θ ε ο το ο κε Παρ θε ε νε ^{ν'} ₂₂ χαι ρε κε χα
ρι τω με ε νη Μα ρι ι α ο Κυ ρι ος με τα
σθ ^υ ₉ ευ λο γη με νη η συ εν γυ ναι ξι ^{ν'} ₂₂ και ευ λο
γη με νος ο καρ πο ος της κοι λι ας σθ ^υ ₉ ο τι Σω
τη ρα ε τε ε κε εστων ψυ χων η η μων ^υ ₉
Β α πι στα τθ Χρι στθ ^{ν'} ₂₂ παν των η μων μνη σθη

τι ^{ν'}₂₂ ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων ^u₉ σοι
γαρ ε δο θη χα α ρις πρε σβε ευ ει ν υ περ η μων ^u₉

Δόξα.

I κε τευ σα τε υ περ η μων ^{ν'}₂₂ α γι οι Α πο
στο λοι και Α γι οι πα αν τες ^{ν'}₂₂ ι να ρυ σθω μεν κιν δυ
νων και θλι ψε ων ^u₉ υ μας γαρ θερ μης προ στα α τας ^u₉ προς
τον Σω τη η ρα κε κτη με ε θα ^u₉

Καὶ νῦν.

Υ πο την σην ευ σπλα γχνι ι αν ^{ν'}₂₂ κα τα φε ευ γο
μεν Θε ο το κε ^u₉ τας η μω ων ι κε σι ι ας ^{ν'}₂₂
μη πα ρι ι δης εν πε ρι στα σει ^u₉ αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω
σαι η μας ^{ν'}₂₂ μο ο νη α γνη ^{ν'}₂₂ μο ο νη ευ λο γη
με νη η η η ^u₉

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον μέ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς·

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἢ τοὺς ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν ἁγίαν μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἐκάστη ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὀσίου Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρα̅ν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς ἰβ' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρα̅ν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεύς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὀσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), [οὔ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,] καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἦχος Δι' -Ϡ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
 Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον
 των ε εν πι ι ι σται τη κρα ται αι αι α α α σα
 χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν
 α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν
 κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε
 σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει αν
 οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι υ πο πται
 σμα α α τω ων πο ο ολλων Μη τε ε ε ε
 ε ερ τσ ς ς ς Θε ς ς ς τσ ς Υ υ ψι ι ι
 στσ ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν ρυ υ
 υ υ σαι αι πα α α σης πε ρι στα α α σε ω ως
 τσ ς ς ςς δσ ς λσ ς ςς σσ ς ς ς

Και ὁ ἱερεὺς, στραφείς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπιλέγει· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.
 * * * * *